

Arrest

nr. 178 622 van 29 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 17 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 november 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BAKI loco advocaat D. MBOG en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster is op 24 september 2016 aan de grens toegekomen in het bezit van een vals paspoort. Een *“beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker”* en een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats werd haar ter kennis gebracht. Dezelfde dag diende zij een asielaanvraag in.

1.2. Op 4 november 2016 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster op 4 november 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 24/09/2016

Overdracht CGVS: 27/09/2016

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 52/2, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

U werd op 17 oktober 2016 gehoord in het transitcentrum Caricole in het bijzijn van een tolk Hausa van 14.00 uur tot 18.00 uur. Uw advocaat, Mr. Dominique Mbog, was aanwezig van 14.00 uur tot 17.00 uur.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 2 februari 1995 te Kumasi. Sinds uw geboorte woonde u in de wijk Aboabo te Kumasi. Aanvankelijk woonde u in de ouderlijke woning samen met uw moeder en vader. Toen u 5 jaar oud was stierf uw vader. Toen u 12 jaar oud was, in oktober 2007, stierf uw moeder. U verhuisde naar de woning van uw tante langs moederszijde, M. A., in de subwijk Zongo in de wijk Aboabi te Kumasi. In 2013 of 2014 begon u een amoureuze homoseksuele relatie met M. M.. M. M. begon in april 2015 echter ook een amoureuze homoseksuele relatie met A. A. Op 30 augustus 2016 werd uw geliefde op heterdaad betrapt op het hebben van een seksuele relatie met A. A. in La Villa Fun Club. De - u onbekende - betrapper ging 3 mensen van de moslimgemeenschap halen en samen namen ze M. M. en A. A. mee naar de moslimgemeenschap die zich in de subwijk Zongo (Aboabo – Kumasi) bevond. De bedoeling was hen te straffen. Aan de moslimraad verklapte M. M. dat u ook homoseksueel was. Aangezien A. A. een christen was – en aldus niet kon gestraft worden door de moslims – werd zij door haar familie en gemeenschap ter plaatse opgehaald. Op 31 augustus 2016 werd M. M. dood gestenigd. A. A. was getuige van de steniging. De dag na de betrapping kwam A. A. naar uw woning en waarschuwde u dat u zich diende te verstoppen. Op 30 augustus 2016 (sic) verliet u vanwege de problemen de woning van uw tante langs moederszijde, M. A.. Op 31 augustus 2016 (p. 26) of 1 september 2016 (p. 22)- naargelang uw verklaringen - kwam de moslimraad naar de woning van uw tante om u te zoeken. Twee dagen na het incident telefoneerde A. A. u met de mededeling dat ze haar naar de politie zouden brengen. A. zei u dat u de wijk moest verlaten aangezien men op zoek was naar u. Op 3 september 2016 verliet u de wijk A. te Kumasi. U leefde op straat en sliep in een club van homoseksuelen. U ontmoette er iemand aan wie u uw problemen uitlegde. Hij nam u mee naar Accra, u had seks met hem tegen betaling en hij organiseerde uw reis. Op 23 september 2016 verliet u Accra met een vlucht van Brussels Airlines. Uw bestemming was Athene (Griekenland). U kwam op 24 september 2016 in België aan en werd op de luchthaven tegengehouden omdat u in bezit was van valse documenten (zie verslagen van de Federale Politie van de luchthaven van Brussel Nationaal dd. 24/09/2016 nrs. (...), (...) en (...). Op 24 september 2016 diende u een asielaanvraag in op de luchthaven van Zaventem.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt homoseksueel te zijn en in Ghana met één vrouw een amoureuze relatie te hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS dd. 17 oktober 2016, p. 6). U ontvluchtte uw land nadat u op 31 augustus 2016 thuis gezocht werd door de moslimraad omwille van uw homoseksuele geaardheid (p. 26) nadat zij uw geliefde gestenigd hadden (p. 8).

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te hebben en vervolging te hebben ondergaan omwille van uw seksuele geaardheid.

Het CGVS trekt op dit moment niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Ghana. Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier, echter niet overtuigd dat u homoseksueel (lesbisch) bent.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Doorheen uw verklaringen kon u het CGVS echter niet overtuigen van uw beweerde homoseksuele relatie en geaardheid en evenmin van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Bij uw asielrelaas kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Wat betreft de aanleiding van uw problemen, namelijk de betrapping op heterdaad van uw geliefde M. M. met A. A. op 30 augustus 2016 in La Villa Fun Club (p. 7) legde u uiteenlopende, ongeloofwaardige en lacunaire verklaringen af. Vooreerst beweerde u dat uw geliefde, M. M. op heterdaad betrapt werd op

het hebben van een seksuele relatie met A. A. (p. 7). U verklaarde dat een kennis van M. M. hen betrapte, andere mensen ging roepen en M. M. meenam naar de moslimgemeenschap van Zongo (p. 7). Gevraagd wie de kennis was die M. M. betrapte verklaarde u zijn naam niet te kennen (p. 7) en niets meer over deze man te weten (p. 8). Gevraagd wie de andere mensen waren die M. M. en A. A. kwamen aanhouden (p. 7 en 10) kwam u aanvankelijk niet verder dan te stellen dat het 'de moslims van Zongo' waren (p. 7) en voegde u hier aan toe de identiteiten van de andere 3 personen die erbij geroepen werden door de betraper evenmin te kennen (p. 10). Even later lichtte u toe dat de 3 moslims die erbij werden geroepen deel uitmaakten van de moslimraad van Zongo doch dat u hun identiteiten niet kent (p. 10). Aangezien u verklaarde dat u zelf moslim bent, en woonachtig was in de subwijk Zongo is het enigszins merkwaardig dat u op generlei manier vernam welke precieze personen achter de aanhouding en steniging van uw geliefde, M., zaten temeer ze deel zouden uitmaken van de moslimraad van uw gemeenschap.

Wat betreft de betrapting kan tevens worden opgemerkt dat u verklaarde dat A. en M. op heterdaad betrappt werden op het hebben van een seksuele relatie (p. 7) en dat u verklaarde dat de kamer niet op slot was omdat het geen weekend was (p. 9). Gevraagd "Waarom is de deur niet op slot als 2 vrouwen seks hebben gezien de context in Ghana?" (p. 9) repliceerde u simpelweg "Dat weet ik ook niet" (p. 9). Het is echter weinig geloofwaardig dat M. en A., als homoseksueel koppel in het homofobe klimaat van Ghana geen verdere voorzorgen zouden genomen hebben om te voorkomen dat zij betrappt werden, zelfs al was het geen weekend. De vaststelling dat zij zeer onvoorzichtig waren staat haaks op de ernstige risico's die hun gedrag voort kon brengen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van de beweerde betrapting toch ernstig ondermijnd.

Daarenboven legt u ernstig tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen af over de chronologie van de feiten. Hoewel u aanvankelijk stelde dat de betrapting plaats vond op 30 augustus 2016 (p. 7), A. u op 30 augustus 2016 waarschuwde dat u zich uit de voeten moest maken (p. 8) en u op 30 augustus 2016 het huis van uw tante verliet (p. 4) verklaarde u nadien dat u reeds gezocht werd door de moslimraad alvorens A. werd vrijgelaten (p. 23) waardoor niet ingezien kan worden hoe zij u had kunnen waarschuwen voor het feit dat M. uw naam onthuld had aan de moslimraad. In nog andere verklaringen stelde u dan weer dat A. A. u pas de dag na het incident (de betrapting) kwam bezoeken (p. 9) hetgeen 31 augustus 2016 moet zijn geweest. Hierna beweert u dan weer dat A. u helemaal niet in eigen persoon kwam bezoeken thuis doch u telefonisch de informatie meedeelde dat u gezocht werd (p. 11). Wanneer de interviewer van het CGVS u confronteert met uw wisselende verklaringen en stelt "Aanvankelijk stelde u dat A. u in eigen persoon of telefonisch gewaarschuwd had dat M. uw naam had verkapt, nadien vertelt u dat u thuis gezocht werd maar niet gevonden en dat A. dit alles hoorde alvorens ze door de moslimraad werd vrijgelaten?" (p. 26) wijzigde u nogmaals uw verklaringen. Nu stelt u dat het incident plaatsvond op 30 augustus 2016, dat A. de volgende ochtend samen met de moslimraad uw huis toonde en alwaar u niet werd aangetroffen, dat A. vervolgens werd vrijgelaten en u informeerde over het feit dat de moslimraad naar uw huis was geweest (samen met haar) om u te komen arresteren (p. 26). Op de vraag waarom de moslimraad u niet thuis aantrof antwoordde u dat u zich verstopte (p. 27). Gevraagd waarom u zich verstopte indien u op dat moment nog niet eens wist dat u gezocht werd (p. 27) repliceerde u plotsklaps dat u het reeds hoorde van het incident omdat iedereen in de wijk op de hoogte was hetgeen ingaat tegen uw aanvankelijke verklaringen dat het A. was die u waarschuwde over de gebeurtenissen. De vaststelling dat u, bij confrontatie met onwaarschijnlijkheden en onmogelijke verklaringen uw verklaringen telkens aanpast ondermijnt de algehele geloofwaardigheid ervan.

Voorts verklaarde u dat A. A. door de moslims werd overgedragen aan haar familie en (christelijke) geloofsgemeenschap (p. 8). U verklaarde dat haar familie boos was op haar omwille van de betrapting en dat ze haar naar de politie wilden brengen (p. 8). Het is dan ook merkwaardig dat A. A. er gezien de omstandigheden in slaagde in haar eentje buitenshuis te komen en u de dag na de betrapting te komen waarschuwen – u verklaarde aanvankelijk immers dat ze u eenmaal kwam bezoeken (p. 9) - en u vertelde dat u zich diende te verstoppen (p. 8). Bovendien kon A. A. u de tweede dag na de betrapting eveneens telefonisch bereiken met de mededeling dat ze aan de politie zou overgeleverd worden (p. 9). Het is bijzonder merkwaardig dat A. A., indien haar familie werkelijk boos was en haar aan de politie wilde overleveren in de Ghanese homofobe context – u verklaarde immers dat ook christenen tegen homoseksualiteit zijn - de vrijheid zou gehad hebben om u te komen bezoeken en een privé-telefoontje naar u kon plegen. Wanneer u hierop tot tweemaal toe wordt opgeworpen "Ze werd op heterdaad betrappt maar de volgende dag had ze de gelegenheid om onbewaakt een andere lesbienne, u, te komen bezoeken?" (p. 10-11) antwoordde u eerst "Ja, haar familie wilde haar niet doden maar naar de politie brengen, ze kwam me alles vertellen" (p. 10) en vervolgens "Ze kwam niet tot bij mij thuis, ze bleef thuis maar telefoneerde mij met deze informatie, ze kwam niet naar mijn huis" (p. 11). U voegde hier aan toe dat u A. nooit heeft gezien sinds het incident (p. 11). Het lijkt er dus sterk op dat u

uw verklaringen aanpast naargelang de interviewer van het CGVS u confronteert met onwaarschijnlijkheden in uw relaas.

Hoewel u voor het CGVS verklaarde dat u van uw geboorte tot 3 september 2016 onafgebroken in de wijk Aboabo gewoond heeft – eerst bij uw moeder, na haar dood bij uw tante en vervolgens enkele dagen (van 30/08/2016 tot 03/09/2016) op straat – (p. 3-5) verklaarde u bij de DVZ dat u de laatste 2 jaar steeds van adres veranderde en dat u nooit een vaste verblijfplaats (geen adres) had (zie verklaring DVZ dd. 27 september 2016, punt 10). U beweerde voor het CGVS dat er 3 weken waren tussen uw vertrek bij uw tante M. A. en uw vertrek uit Ghana (p. 5). Wanneer de interviewer van het CGVS u hierop vraagt “Bij DVZ vertelde u dat u de laatste 2 jaar telkens van adres veranderde?” (p. 5) repliceert u “Het is een fout, ik verklaarde 2 weken” (p. 5). Deze wisselende verklaringen over uw verblijfplaatsen zetten ook de beweringen dat u problemen kende in de woning van uw tante verder op de helling.

Wat betreft uw beweerde amoureuze relatie die u tot 30 augustus 2016 (p. 7) met M. M. zou gehad hebben kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt. Aanvankelijk verklaarde u dat u in 2014, in een u onbekende maand, een amoureuze relatie startte met M. M. (p. 6-7) hoewel u later herhaaldelijk stelde dat u in 2013 reeds een relatie begon met M. M. (p. 12). Gezien u beweerde slechts één relatie gehad te hebben in uw leven, meer bepaald de amoureuze relatie met M. M., (p. 12) en gezien de homofobe context in Ghana waarin het niet evident is een lesbische relatie op te starten en te onderhouden is het merkwaardig dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het tijdstip van het aanvangen van de relatie. Vervolgens beweerde u dat uw geliefde, M. M., in april 2015 eveneens een relatie aanknoopte met A. A. (p. 12). U verklaarde aanvankelijk boos en jaloers te zijn geweest omwille hiervan doch het nadien geaccepteerd te hebben dat uw geliefde er een andere relatie op nahield (p. 12). Hoewel u verklaarde dat u en A. niets gemeenschappelijks hadden behalve de relatie met M. (p. 12) beweerde u wel dat u A. vele keren zag in de club (p. 12) – ongeveer elk weekend (p. 13). Het is dan ook bijzonder bevreemdend dat u nagenoeg niets kan vertellen over A. Gevraagd om alles te vertellen over A. wat u weet (p. 13), gevraagd om alles over de persoon A. zo gedetailleerd mogelijk te vertellen (p. 13) en zo uitgebreid en gedetailleerd mogelijk over A. te vertellen (p. 13) kwam u niet verder dan te stellen dat ze naar de Opwuku Senior High School ging en dat ze mooi is, dat ze open voor iedereen is, dat ze 2 zussen en 1 broer heeft en dat ze seksuele relaties in die club heeft (p. 13). U verklaarde de namen van haar broers en zussen te kennen doch niet van haar ouders (p. 13) en u wist dat zij in de wijk Aboabo woonde (p. 14). U stelde tot tweemaal toe niet meer over A. te weten (p. 13). Aangezien zij – net als u – de geliefde was van M. M. is het weinig geloofwaardig dat u haar persoon slechts danig summier kan beschrijven en zo weinig interesse in haar persoon aan de dag gelegd zou hebben. Temeer A. u op de hoogte hield van het gevaar dat u boven het hoofd hing en risico's nam om uw leven te kunnen redden door u tijdig te waarschuwen. Deze vaststelling komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet ten goede.

Wat betreft uw kennis over uw geliefde, M. M., kon u weliswaar vertellen over haar gezinsleden en haar studies (p. 15) doch gevraagd meer details te vertellen over M. en om haar karakter te beschrijven (p. 16) bleef u erg op de vlakte. U verklaarde te weten dat ze homoseksueel is en geïnteresseerd is in vrouwen, dat mannen haar niet interesseren dat dat het enige probleem is dat ze ontrouw is (p. 16). Nogmaals gevraagd “Kan u andere zaken over haar persoonlijkheid en karakter vertellen?” (p. 16) antwoordde u “Ze is lief en helpt andere personen, als we problemen hebben helpt ze” en u voegde er aan toe niet meer over haar te weten (p. 16). Hoewel u enigszins iets kan vertellen over M. blijken uw beschrijvingen toch erg oppervlakkig in het licht van uw verklaringen dat u een amoureuze relatie had met M. van 2013 tot 30 augustus 2016 (p. 12) en dat u haar bijna dagelijks, soms om de 2 of 3 dagen, zag tijdens jullie relatie (p. 16). U maakt het aldus niet aannemelijk dat u werkelijk een langdurige, intieme amoureuze relatie had een vrouw in Ghana. U verklaarde voorts dat u M. ontmoette in de club, bij u thuis, bij haar thuis of in een apart huis waarvan M. de sleutels had (p. 16-17). U lichtte toe dat de bewoner in februari 2016 verhuisde en M. de sleutel gaf waardoor u uw geliefde kon ontmoeten en een relatie kon hebben in dit huis (p. 16-17). U kon de naam van de persoon in wiens huis u M. ontmoette echter niet geven (p. 17).

Met betrekking tot uw homoseksuele geaardheid op zich, kunnen bovendien de volgende opmerkingen gemaakt worden.

U verklaarde dat u zichzelf ziet als homoseksueel (p. 15), dat u niets voelt voor mannen, dat u een interesse heeft voor vrouwen en dat u uw toekomst ziet met een vrouw (p. 14). Herhaaldelijk gevraagd wat het betekent voor u om homoseksueel te zijn en gevraagd om dit toe te lichten (p. 15) antwoordde u kortweg “Voor mij is het wat een man en vrouw samen kunnen doen kunnen 2 vrouwen ook samen doen” (p. 15). Deze beknopte verklaringen getuigen niet van een doorleefde innerlijke ontplooiing die u zelf doormaakte in uw gevoelsleven maar eerder van een oppervlakkige en uiterlijke beschrijving van homoseksualiteit. Gevraagd of er voor u andere betekenissen zijn voor de term homoseksueel repliceert u “mensen met dezelfde sekse” (p. 15) hetgeen wederom een definitie is die geen persoonlijke betrokkenheid aantoont.

Wat betreft de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid verklaarde u dat u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot vrouwen toen u 15 jaar oud was, u verklaarde iets te voelen en uw eigen lichaam aan te raken indien u zich waste (p. 23). Gevraagd wanneer u zich dan voor het eerst voelde aangetrokken tot andere vrouwen verklaarde u kortweg "Ik was 18 jaar oud en ik was zeker dat ik homoseksueel was, ik ging op zoek naar een partner" (p. 23). U maakt op geen enkel moment melding van een innerlijk gevoelsleven maar u verwijst slechts naar uzelf aanraken en een partner zoeken. Wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg "Kan u mij nader vertellen over het moment dat u voor het eerst ontdekte dat u anders was dan uw vrouwelijke leeftijdsgenoten die aangetrokken werden tot jongens? Hoe voelde u zich? Wanneer was dit? Hoe realiseerde u zich dit precies? Vertel uitgebreid en gedetailleerd?" (p. 24) en "Vertel over uw precieze gevoelens toen u meisjes zag? Licht uw gevoelens gedetailleerd toe?" (p. 24) kwam u niet verder dan te stellen dat u 'iets' voelde en dat u de drang had om vrouwen aan te raken (p. 24). Op geen enkel moment was u in staat om duidelijk de ontdekking van uw homoseksualiteit uit te drukken. Terwijl u verklaart dat u reeds op 15-jarige leeftijd ontdekte dat u homoseksueel bent wijzen uw uitlatingen op een flagrant gebrek aan ervaringen en overtuigen ze geenszins het CGVS van de authenticiteit van uw verklaringen. Vervolgens werd u gevraagd "Wanneer was u zeker dat u werkelijk homoseksueel was? Kan u mij uitgebreid vertellen over dit moment in uw leven toen u zekerheid over uw homoseksuele geaardheid verkreeg?" (p. 25) waarop u slechts antwoordde "Ik was 18 jaar" (p. 25). Opnieuw gevraagd "Vertel in detail over het moment dat u zich met zekerheid realiseerde dat u homoseksueel was? Wat ging er in u om? Wat voelde u?" (p. 26) repliceerde u wat u eerder reeds meldde, namelijk "Ik was 18 jaar oud, sinds 15 jaar stelde ik me al vragen, op 18 jaar had ik een sterk seksueel gevoel voor vrouwen maar niet voor mannen, ik wilde echt op zoek gaan naar een geliefde" (p. 26). Van enige innerlijke en gevoelsmatige beleving is wederom geen sprake hetgeen de geloofwaardigheid van uw bewering homoseksueel te zijn in ernstige mate ondermijnt.

U verklaarde in uw leven slechts één relatie gehad te hebben (p. 14), meer bepaald met M. M. Gevraagd of u ooit verliefd bent geweest op andere mensen verklaarde u dat u op 18-jarige leeftijd verliefd was op Mery A. doch dat u haar uw liefde niet durfde te verklaren omdat zij niet lesbisch was (p. 14). U voegde hier aan toe dat er voordien nog vrouwen waren die u leuk vond doch dat u hen niet durfde te benaderen (p. 14). U verklaarde dat het veel vrouwen waren, dat veel vrouwen u bevielen (p. 14). Gevraagd naar namen van deze vrouwen kon u er niet een bij naam noemen en u verklaarde de namen vergeten te zijn (p. 14). Gezien de impact van de ontdekking, beleving en het zich aangetrokken voelen tot vrouwen in een homofobe samenleving is het merkwaardig dat u zich niet beter zou herinneren hoe dit proces zich bij uzelf ontwikkelde en welke personen (mede)verantwoordelijk waren voor het ontdekkingsproces dat u doormaakte.

Ook wat betreft het liefdesleven van M. M. blijkt u eerder onwetend. Hoewel u verklaarde dat M. een relatie heeft gehad met een vrouw alvorens ze een relatie met u aanknoopte (p. 17) en dat u haar zag met deze vrouw (p. 18) beweerde u de naam van deze vrouw niet te kennen, wist u niet wanneer M. een relatie had met deze vrouw (p. 17), wist u niet hoe lang de relatie van M. met deze vrouw duurde (p. 20) en verklaarde u niets te weten over deze vrouw (p. 17). U voegde hier aan toe niet te weten of M. naast deze vrouw nog andere relaties gehad heeft (p. 17). U verklaarde dat u M. nooit vroeg welke eerdere relaties ze gehad heeft (p. 20) en geen details over deze relaties vroeg (p. 20) omdat het u niet interesseerde en u het de moeite niet vond om deze vragen te stellen (p. 20). Wat betreft het ontdekkings- en bewustwordingsproces dat M. doormaakte verklaarde u slechts te weten dat het voor M. in de secundaire school begon (p. 28) maar dat u verder geen details over hoe haar gewaarwording verliep kent (p. 28). In een context van homofobie die in Ghana heerst is het redelijk om te verwachten van partners die een langdurige relatie hebben dat ze elkaar enigszins vragen hebben gesteld over hun ervaringen. De vaststelling dat u deze interesse klaarblijkelijk niet had doet vragen rijzen over uw beweerde homoseksualiteit. Temeer u verklaarde dat u M. zelf gezien had met de – u onbekende – vrouw en dat zij elkaar aan het kussen en aan het aaien waren (p. 18) en dat dit tafereel voor u de aanzet was om M. te benaderen (p. 18) aangezien u op die plaats net zelf op zoek was naar een relatie (p. 18).

Daarnaast is het merkwaardig dat u verklaart niet te weten wat de wet in Ghana zegt over homoseksualiteit. Immers, u verklaarde dat uw etnie, de Hausa, homoseksualiteit niet accepteren, dat moslims homoseksuelen doden (p. 21), dat christenen gekant zijn tegen homoseksualiteit (p. 10) en homoseksuelen naar de politie brengen (p. 15) en dat homoseksualiteit verboden is (p. 15) en u voegde er aan toe "wij doen het verstoep want de populatie accepteert het niet" (p. 15). Aangezien u zelf beweert homoseksueel te zijn in de door u geschetste Ghanese context, is het merkwaardig dat u verklaart de concrete strafmaat voor homoseksualiteit in de wet niet te kennen (p. 21) en verklaart niet te weten wat er in de wet staat over homoseksualiteit (p. 21) en hier schijnbaar geen interesse in vertoonde om dit te weten te komen.

Wat betreft uw omgeving verklaarde u aanvankelijk dat u steeds verstopte dat u homoseksueel was (p. 26). Gevraagd "Waren er voor het incident [van 30 augustus 2016 nvdr] mensen of familieleden die u ervan verdachten homoseksueel te zijn?" (p. 23) riposteerde u "Nee, helemaal niet, ik ging om met jongens van de buurt, ik verstopte mijn homoseksualiteit" (p. 23). Even later legt u echter geheel andere verklaringen af. Plotsklaps beweert u dat vrienden van uw wijk verdenkingen hadden en dat er reeds 2 jaar verdenkingen waren over uw geaardheid (p. 27). Men zou u zelfs gevraagd hebben of u homo was omdat u geen geliefde had waarop u steeds ontkende homoseksueel te zijn (p. 27). De vaststelling dat u niet in staat bent om coherente verklaringen af te leggen over het feit of uw omgeving al dan niet in de smiezen had dat u homoseksueel was doet ernstige vragen oproepen over de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid (p. 27).

Tot tweemaal toe gevraagd "Hoe verliep de geheimhouding van uw geaardheid gedurende jaren? Was dat mentaal belastend? Hoe voelde u zich dat u zich jarenlang moest verstoppen? Kan u dit doorleefd en gedetailleerd beschrijven? Concreet, welke gevoelens had u tijdens de geheimhouding? Kan u zo gedetailleerd mogelijk beschrijven?" (p. 30) kwam u telkens niet verder dan te stellen dat het moeilijk was, dat u schrik had, dat het niet comfortabel was en dat u het moest verstoppen (p. 30). Ondanks het feit dat u volgens uw verklaringen uw geaardheid jarenlang moest verbergen kan u deze leefwijze geenszins gedetailleerd en doorleefd toelichten. Het geheel van bovenstaande vaststellingen doet ernstige afbreuk aan de door u beweerde homoseksuele geaardheid.

U legde een Ghanees paspoort (G1034326), een Grieks visum een instapkaart van Brussels Airlines voor, maar deze documenten staan allen op naam van B. A. A. (zie documenten in bijlage bij hogervermeld verslag van de Federale Politie). Vermits u in het kader van uw asielaanvraag een andere identiteit opgaf, behoren deze documenten u niet toe. U legde geen andere stavingstukken voor die uw echte identiteit zouden kunnen bevestigen.

De verklaringen met betrekking tot de daden die u beweert te vrezen in geval van terugkeer naar uw land hebben het CGVS niet kunnen overtuigen voor wat het bestaan van een risico voor u in geval van terugkeer betreft omdat ze niet geloofwaardig werden geacht.

In het onderhavige geval, wijst het onderzoek niet uit dat er in uw hoofde in geval van terugkeer naar uw land een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals omschreven in de definitie subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert aan als volgt:

"ENIG MIDDEL: Schending van art. 48/3 en art. 48/4 van de wet van 15/12/1980;

Overeenkomstig artikel 48/381 van de vreemdelingenwet moet de vluchtelingenstatus toegekend worden aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij protocol van New York van 31 januari 1967;

Zoals hieronder blijkt hebben de door de commissaris generaal aangehaalde elementen geen determinerend karakter om de weigering van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming te rechtvaardigen.

Met betrekking tot de beweerde ongeloofwaardige verklaringen aangaande de betrapting op heterdaad van M. M. met A.

De commissaris generaal is van oordeel dat verklaringen van verzoekster betreffende de betrapting op heterdaad van M. en A. ongeloofwaardig zou zijn. De commissaris generaal verwijst hierbij onder meer naar het feit dat verzoekster de namen noch van de persoon die ze betrapt heeft, noch deze van de personen die M. aangehouden hebben. De commissaris generaal verwijst tevens naar het feit dat de onvoorzichtigheid van M. en A. niet met de in Ghana heersende homofobie strookt.

In tegenstelling tot wat de commissaris generaal beweert, kan men in casu niet tot de ongeloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekster beslissen.

Aangaande de kennis van de namen van de personen die betrokken waren in de betrapting alsmede de arrestatie en steniging van M. dient gepreciseerd te worden

dat verzoekster geen getuige was van de feiten. Verzoekster stelde tijdens haar gehoor dat ze de informatie over het kwetsieuze incident van A. vernomen heeft. Verzoekster gaf de informatie die ze van A. gekregen heeft. Mijn kan verzoekster niet verwijten dat ze de namen van de voormelde personen niet kent.

Er dient echter rekening te worden gehouden met het feit dat verzoekster de functie van de personen heeft gegeven zoals ze dit van A. vernomen heeft. Zo wist verzoekster dat M. door de leden van de moslimraad aangehouden en gestenigd werd.

Er dient tevens rekening te worden gehouden met het feit dat verzoekster na de voormelde feiten niet meer terug naar haar wijk gekeerd is.

Aangaande de beweemde onvoorzichtigheid van M. en A. dient gepreciseerd te worden dat dit kan gebeuren. Het is algemeen geweten dat bepaalde homoseksuelen in bepaalde Afrikaanse landen reeds het slachtoffers zijn geworden nadat ze betrappt werden.

Deze betrapping was tevens het resultaat van een onvoorzichtige houding. Indien alle homoseksuele voorzichtig zouden zijn dan zou geen homoseksueel betrappt zijn.

Uit het voorgaande blijkt dat de verklaringen van verzoekster plausibel zijn.

Met betrekking tot de beweemde tegenstrijdige en onaannemelijke chronologie van de feiten

Met betrekking tot de chronologie van de feiten stelt de commissaris generaal dat verzoekster tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen afgelegd zou hebben.

In tegenstelling tot wat de commissaris generaal beweert kunnen de verklaringen van verzoekster niet tegenstrijdig en onaannemelijk verklaard worden.

Tijdens haar gehoor verklaarde verzoekster dat ze van A. vernomen had dat de leden van de moslimraad haar zochten wegens het incident met M.. Verzoekster stelde dat het kwetsieuze incident op 30 augustus 2016 plaats vond. Uit geen element van het dossier blijkt dat deze datum door verzoekster gewijzigd werd.

Verzoekster stelde dat A. haar vervolgens via telefoon informeerde over het incident en haar adviseerde om niet terug naar haar woning te gaan uit vrees voor arrestatie door de moslims. Verzoekster betwist het feit dat ze tegenstrijdige verklaringen afgelegd zou hebben over het tijdstip alsmede de wijze waarop A. haar de informatie gaf.

Met betrekking tot de historiek van de verblijfsplaatsen van verzoekster

De commissaris generaal stelt vervolgens vast dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen afgelegd zou hebben de historiek van haar verblijfsplaatsen. Ze zou bij de dienst vreemdelingenzaken gezegd hebben dat ze de laatste 2 jaren steeds van adres veranderde en dat ze geen vaste verblijfsplaats had.

Verzoekster betwist het feit dat ze gedurende de laatste twee jaar geen vaste adres had.

Verzoekster is van oordeel dat ze deze verklaring bij DVZ niet afgelegd heeft. Verzoekster stelt dat er hier sprake zou zijn van een miscommunicatie. Verzoekster stelt dat ze sedert haar geboorte ononderbroken in de wijk Aboabo gewoond heeft. Ze woonde aanvankelijk bij haar moeder en na de dood van deze laatste verhuisde ze naar haar tante in dezelfde wijk. Tijdens het gehoor bij het commissariaat generaal stelde verzoekster terecht dat de dienst vreemdelingenzaken zich vergist had.

Uit het voorgaande blijkt dat de door de commissariaat generaal aangehaalde tegenstrijdigheid niet als tegenindicatie weerhouden kan worden.

Met betrekking tot de beschrijving van de relatie met M. M.

Met betrekking tot de relatie van verzoekster en M. stelt de commissaris generaal dat verzoekster zowel tegenstrijdige als weinig informatie gegeven zou hebben over bepaalde omstandigheden rond de kwetsieuze relatie. Zo zou verzoekster tegenstrijdige informatie gegeven hebben over het tijdstip waarop de relatie met M. aangevat heeft. De commissaris generaal stelde in die zin ook vast dat verzoekster weinig informatie gegeven zou hebben over A..

In tegenstelling tot wat de commissaris generaal beweert, heeft verzoekster voldoende coherente en plausibele informatie gegeven over de feiten rond haar relatie met M..

Aangaande de periode waarop de relatie met M. startte., situeerde verzoekster dit aanvankelijk in 2014 en dan vervolgens in 2013. Verzoekster stelt dat het hier sprake is van vergissing in plaats van een tegenstrijdigheid. Verzoekster dacht in het begin dat de relatie in het begin van het jaar 2014 begonnen. Nadat ze daarover diep nadacht stelde ze vast dat de relatie in de werkelijkheid in het najaar 2013 begonnen is.

Het feit dat het over een homoseksuele relatie gaat en dat de Ghanese bevolking homofob is sluit de mogelijkheid om zich te vergissen niet uit. Verzoekster naast het tijdstip van het begin van de relatie nog tal van coherente en plausibele elementen gegeven waaruit blijkt dat haar asielrelaas geloofwaardig is. Aangaande de informatie over A. stelt verzoekster dat ze vertelde wat ze over A. wist. Er dient vastgesteld te worden dat verzoekster een fysieke beschrijving van A. maakte. Verzoekster gaf tevens details over de verblijfplaats van A..

Verzoekster gaf tevens informatie over de school van A., haar uiterlijk, de samenstelling van haar gezin alsmede de namen van haar broers en zussen. Verzoekster gaf tevens informatie over haar eigenschap.

Verzoekster gaf elementen die in haar ogen belangrijk waren voor de beschrijving van A.. Indien de commissaris generaal specifieke informatie nodig zou hebben over A., dan diende ze dit uitdrukkelijk te vragen. Uit geen element van het dossier blijkt dat men aan verzoekster specifieke vragen gesteld zou hebben over A.. Door een open vraag te stellen ging verzoekster ervan uit dat ze de aspecten van het leven van A. zelf mocht kiezen.

De commissaris generaal werpt tevens de onwetendheid van verzoekster over M.. De commissaris generaal stelt dat verzoekster weinig elementen gegeven zou hebben over haar persoonlijkheid en over de persoon die haar de sleutel van de woning gegeven heeft.

Verzoekster wenst hierbij tevens te preciseren dat ze een aantal informatie heeft gegeven over M.. De commissaris generaal betwist helemaal niet het feit dat verzoekster een reeks informatie gegeven heeft over M..

De commissaris generaal is echter van oordeel dat verzoekster in staat zou zijn om meer informatie te kunnen geven. Wat de extra informatie betreft dient men te preciseren dat de commissaris generaal geen specifieke informatie vroeg.

Er dient tevens gepreciseerd te worden dat de commissaris generaal weinig rekening hield met de sociale en culturele background van verzoekster. Net zoals de meeste Afrikanen, zijn de Ghanezen zeer introvert. Ze hebben het echt niet gemakkelijk om gevoelens te uiten. Verzoekster in casu had het zelf moeilijk om over haar homoseksuele relatie te praten.

Rekening houdend met de sociale en culturele background van verzoekster, kan de beschrijving van M. in casu niet als tegenindicatie voor de geloofwaardigheid van haar relaas weerhouden worden.

Uit het voorgaande blijkt dat het door de commissaris generaal aangehaalde element niet decisief is om de betreden beslissing te rechtvaardigen.

Met betrekking tot de definitie van homoseksualiteit

De commissaris generaal is van oordeel dat de beschrijving van homoseksualiteit door verzoekster in casu een tegenindicatie zou zijn voor de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. De verklaringen van verzoekster zouden niet getuigen van een doorleefde innerlijke ontplooiing die zij zelf doormaakte in haar gevoelsleven.

Er dient gepreciseerd te worden dat de beschrijving van homoseksualiteit en wat de betrokkene persoon daarover voelt zeer subjectief is. De commissaris generaal zal zich daarop niet mogen baseren om de weigering van de vluchtelingenstatus te rechtvaardigen

Met betrekking tot de opmerkingen van het CGVS over de ontdekking en de beleving van de homoseksuele geaardheid

De commissaris generaal stelt vervolgens dat verzoekster niet overtuigt wanneer ze over de ontdekking van haar homoseksualiteit praat. Uit de beschrijving die verzoekster maakt zou de innerlijke en gevoelsmatige beleving ontbreken.

Verzoekster verwijst naar haar uiteenzetting hierboven en benadrukt dat ze een correct antwoord geformuleerd heeft over de ontdekking van haar homoseksualiteit. Verzoekster zei dat ze zich door meisjes aangetrokken voelde. Ze wilde ze aanraken. Dit gevoel had ze nooit met mannen. Verzoekster heeft duidelijk gezegd wat ze voelde. De innerlijke en gevoelsmatige beleving ontbreekt helemaal niet in haar relaas. het feit dat ze vrouwen wou aanraken is het resultaat van innerlijk gevoel.

De commissaris generaal kan niet verwachten dat de innerlijke gevoelens van verzoekster identiek zouden zijn met deze van een andere homoseksueel in dezelfde omstandigheden.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat het beweerde gebrek van innerlijke en gevoelsmatige beleving van homoseksualiteit niet als tegenindicatie weerhouden kan worden.

De commissaris generaal merkt tevens op dat verzoekster de namen van andere vrouwen waarop ze verliefd was niet kende. Dit element zou volgens de commissaris generaal een tegenindicatie zijn voor de geloofwaardigheid van haar relaas.

Er dient in casu benadrukt te worden dat het hier gaat om meisjes waarop verzoekster zich verliefd voelde en met wie ze niet durfde te praten. Verzoekster heeft nooit verteld dat ze de meisjes in kwestie kende. Ze vond ze aantrekkelijk maar ze durfde niet met hen over homoseksualiteit te praten.

waarop de commissaris generaal zich baseert om tot een weigering van vluchtelingenstatus te beslissen.

Met betrekking tot de beweerde onwetendheid over het liefdesleven van M. M.

De commissaris generaal stelt vervolgens dat verzoekster onwetend zou zijn over het liefdesleven van M.. Verzoekster zou volgens de commissaris generaal in staat moeten zijn om meer informatie te geven over de relaties van M. alsmede de wijze waarop ze haar homoseksualiteit ontdekt heeft.

Verzoekster vertelde wat ze over M. wist. Ze wist dat verzoekster andere relaties heeft gehad met andere vrouwen. Ze wist echter niet hoe die vrouwen noemden en hoelang die relaties telkens geduurd hebben.

De commissaris vindt ten onrechte dat de onwetendheid van verzoekster in casu de geloofwaardigheid van haar relaas ondermijnt. De commissaris generaal zegt echter niet waarom verzoekster die informatie zou moeten hebben.

Verzoekster stelde tijdens het gehoor dat ze die informatie aan M. nooit gevraagd heeft. Verzoekster vond het niet interessant te weten hoe de ex-partners van M. noemden of hoelang hun relatie geduurd heeft. Verzoekster was nieuwsgierig over aspecten van het leven van M. die relevant waren voor hun relatie. De commissaris generaal zegt niet hoe de namen van de ex-partners van M. relevant zou zijn voor de relatie tussen verzoekster en M..

Met betrekking tot de Ghanese zvetgeving over homoseksualiteit

De commissaris generaal verwijst naar het feit dat verzoekster niet wist wat de Ghanese wetgeving over homoseksualiteit zegt. Deze onwetendheid is volgens de commissaris generaal een tegenindicatie voor de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

In tegenstelling tot wat de commissaris generaal beweert, wist verzoekster wel dat homoseksualiteit door de Ghanese wetgeving verboden is. Verzoekster wist echter niet precies welke straf de homoseksueel riskeert.

Het is algemeen geweten dat de kennis van de wet en de wettelijke bepalingen meestal overgelaten wordt aan professionelen zoals juristen. Dit geldt tevens in Ghana. Men kan moeilijk van een gewoon burger verwachten dat hij precies weet welke straf hij riskeert in geval van diefstal, moord, verkrachting, verkeersovertreding etc ...

Uit geen element blijkt dat de homoseksuelen beter in staat zouden zijn om de wetgeving te kennen. De meeste homoseksuelen proberen voorzichtig te zijn teneinde straffen te vermijden. De meeste mensen tonen interesse voor de straf vanaf het moment waarop ze door het openbaar ministerie vervolgd worden.

De onwetendheid van verzoekster over de straf kan in casu niet als tegenindicatie voor de geloofwaardigheid van haar asielrelaas worden weerhouden.

Met betrekking tot het feit dat de omgeving al dan niet in de smiezen had dat verzoekster homoseksueel was

De commissaris generaal stelt vervolgens dat verzoekster geen coherente verklaringen afgelegd zou hebben over het feit dat mensen haar al of niet ervan verdachten homoseksueel te zijn. Volgens de commissaris generaal slaagde verzoekster er ook niet in om voldoende details te geven over de manier waarop ze haar homoseksualiteit in een homofob omgeving beleefde.

Aangaande de verdenking van homoseksualiteit stelde verzoekster dat er geen sprake was van verdenking. Verzoekster had hier over haar familieleden. Verzoekster voegde eraan toe dat bepaalde vrienden wel vermoeden hadden. Verzoekster maakte dan een verschil tussen haar familieleden aan de ene kant en de rest van de bevolking aan de andere kant.

Wat deze vrienden betreft was verzoekster van oordeel dat hun vermoedens niet sterk waren.

Aangaande de wijze van beleving van homoseksualiteit in Ghana, stelde verzoekster dat ze helemaal niet comfortabel was. Ze was bang. De door verzoekster geformuleerde antwoorden zijn correct en voldoende geloofwaardig.

CONCLUSIE

Verzoekster heeft coherente verklaringen afgelegd, die niet in tegenstelling zijn met de algemeen bekende informatie. Hierdoor dient men vast te stellen dat haar vrees voor vervolging gegrond is; Indien nog twijfel zou bestaan over de geloofwaardigheid van haar relaas, moet toch aangenomen worden dat er voldoende elementen zijn die kunnen rechtvaardigen dat haar ten minste het voordeel van de twijfel moet worden toegekend."

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De Raad merkt op dat het feit dat verzoekster geen getuige was van de betrapting, de arrestatie en de steniging van M. en de informatie slechts kon geven zoals zij deze heeft vernomen via A., geen afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissing op dit punt. De Raad treedt de Commissaris-generaal bij dat de geloofwaardigheid van het relaas wordt ondermijnd nu verzoekster noch de naam kent van diegene die M. en A. betrapte, noch van de drie moslims die deel uitmaakten van de moslimraad van Zongo. Ook al vernam verzoekster de gebeurtenissen via A. en is verzoekster na deze gebeurtenissen niet meer naar haar wijk teruggekeerd, dan nog acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoekster geen enkele naam kan geven van welke personen achter de voorgehouden gebeurtenissen zouden zitten die de aanleiding waren voor haar vlucht uit Ghana. Verzoekster kan weliswaar in algemene zin worden gevolgd dat onvoorzichtigheid kan leiden tot een betrapting, maar hiermee stelt verzoekster geenszins de motivering van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht.

De Raad acht het verweer over de chronologie van de feiten die de aanleiding waren tot haar vlucht onvoldoende om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. De Commissaris-generaal heeft immers op goede gronden vastgesteld dat verzoekster, bij confrontatie met onwaarschijnlijkheden en incoherenties in haar verklaringen deze telkens aanpast. Het gaat daarbij niet over de betrapting op 30 augustus 2016, maar wel over het tijdstip waarop A. verzoekster heeft ingelicht over de gebeurtenissen, alsook over het tijdstip waarop verzoekster het huis van haar tante zou hebben verlaten. Ook over de wijze waarop A. verzoekster heeft geïnformeerd legt verzoekster tegenstrijdige verklaringen af, waarbij het volharden in een versie geen afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheden. Verzoekster kan niet in redelijkheid de motivering betwisten dat zij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het tijdstip en over de wijze waarop A. haar de informatie gaf.

Wat de toelichting betreft dat zij betwist dat zij gedurende de laatste twee jaar geen vast adres had en bijgevolg de verklaringen afgelegd bij aanvang van de asielprocedure ontkent, herhaalt de Raad dat het louter volharden in een bepaalde versie van het asielaanvraag de vastgestelde tegenstrijdigheden niet opheft. De wisselende verklaringen over haar verblijfplaatsen doen ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de beweringen dat zij problemen had in de woning van haar tante.

Verzoekster tracht de tegenstrijdige verklaringen over het begin van haar relatie met M. te minimaliseren als een vergissing. Dit wordt door de Raad echter niet aanvaard aangezien het gaat over ofwel een onbekende maand in 2014 ofwel over 2013. Verzoekster kan zelfs niet bij benadering zeggen wanneer deze relatie ontstond en zij heeft hierover geen doorleefde verklaringen afgelegd, terwijl dit de enige relatie was die zij heeft gehad.

De besproken en weerhouden motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

De Raad is van mening dat de voorgehouden problemen en de geloofwaardigheid van verzoekster dermate worden ondermijnd, dat de voorgehouden asielmotieven geheel onbestaand zijn.

Verzoekster brengt geen elementen aan die vermogen afbreuk te doen aan deze vaststelling.

Gelet op het voorgaande voldoet verzoeksters asielaanvraag niet aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel vervat in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat er echter geen concrete elementen voorhanden zijn die wijzen op een dergelijk risico.

In hoofde van verzoekster kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

S. VAN CAMP